

«شوری» روی صحنه می‌رود

نمایش «شوری» به نویسندگی و کارگردانی علی صفری و تهیه‌کنندگی مریم کشفی، پاییز امسال روی صحنه می‌رود. این اثر روایتی از تنهایی انسان مدرن و دغدغه‌های او درباره کم‌آبی و جنگ است و با نگاهی پرسشگرانه، لزوم بودن در جهان معاصر را بررسی می‌کند. «شوری» بازگشت دوباره صفری به عرصه تئاتر پس از هفت سال و اجرای تحسین‌شده «کرونوس» است. او پیش‌تر نمایش‌هایی چون «آشویتس زنان»، «فرمالیته» و «کرونوس» را کارگردانی کرده است. صفری در سال‌های اخیر به عنوان نمایشنامه‌نویس فعالیت داشته و آثاری چون «کباب»، «هولودومور»، «چلوکبابی حاجی مولوی»، «ایفل» و «برلین» از نوشته‌های او روی صحنه رفته‌اند. اطلاعات تکمیلی درباره این نمایش به‌زودی منتشر می‌شود.

صباخبر

لوگوتایپ نمایش «کوروش» منتشر شد

نمایش «کوروش» به نویسندگی و کارگردانی نادر برهانی‌مرد، از روزهای پایانی شهریور ۱۴۰۵ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. پیش از آغاز اجراهای عمومی، از لوگوتایپ این نمایش رونمایی شد. این اثر نمایشی به تهیه‌کنندگی امیرحسین شفیعی، روایتی دراماتیک از زندگی کوروش بزرگ است و داستان این شخصیت تاریخی را از تولد تافتخ هگمتانه بازخوانی می‌کند. طراحی‌های گرافیکی این نمایش را مهدی دوایی بر عهده دارد. دوایی مدیر هنری، فیلمساز و طراح گرافیک، با بیش از ۲ دهه فعالیت حرفه‌ای، طراحی پوستر بیش از ۲۰۰ عنوان نمایش صحنه‌ای را در کارنامه خود دارد. جزئیات مربوط به این نمایش، به‌زودی اعلام می‌شود.

مهر

گفت‌وگو با ابراهیم رهگذر، کارگردان نمایش «همای»

دستمزد استاد دانشگاه از حقوق کارگر کمتر است

ابراهیم رهگذر، کارگردان نمایش «همای» که این شب‌ها در مجموعه تئاتر شهر روی صحنه است، درباره داستان این نمایش گفت: «همای» قصه سه زن است که روایت آنها پیش می‌رود؛ سه «همای» که اولی کارگردان زنی است و تلاش می‌کند نمایشش را به صحنه ببرد. نمایش او درباره «همای»، پادشاه زن ایرانی است، اما به علت درخواست‌های بی‌انتهای سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده از اجرای آن پشیمان می‌شود و به سراغ «همای» دیگری می‌رود؛ دختری در عهد ناصری که تلاش می‌کند اولین زن وارد عرصه کارگردانی و تئاتر شود.

رهگذر درباره شیوه اجرایی نمایش توضیح داد: کار را کاملاً آرکائیک آغاز می‌کنیم و میان پرده‌هایی داریم که در آنها قصه تمرین روایت می‌شود و سپس وارد نمایش ایرانی می‌شویم. استفاده از این شیوه اهمیت داشت، چون می‌خواستیم تصویرهای بیشتری ارائه کنم.

او درباره استفاده از شیوه نمایش در نمایش و جذابیت آن بیان کرد: به نظرم مخاطب با چیزی که درکش کند و برایش ملموس باشد، ارتباط برقرار می‌کند. بعضی آثار برای مخاطب الکن هستند. فضای نمایش در نمایش باعث می‌شود مخاطب بیشتر با خود تئاتر مواجه شود و صحنه‌های متعددی ببیند. تلاش کردم تماشاگر فقط با یک اجرای دیالوگ محور مواجه نباشد. او تأکید کرد که هدفش این بوده است تا تئاتر را با ظرفیت‌های آن به مخاطب نشان دهد و تجربه‌ای متفاوت از صحنه ارائه کند.

کارگردان «همای» با اشاره به شرایط اقتصادی تئاتر ادامه داد: به دلیل هزینه‌ها و شکل سالن‌هایی که ایجاد شده، نمایش‌هایی را روی صحنه می‌برند که بیشتر دیالوگ محور باشند، اما ما تلاش کردیم متفاوت باشیم. اجرای ما تصویر محور است و از نمونه‌های نمایش ایرانی استفاده کرده‌ایم. کارمان پر از عروسک و فضا سازی است و تلاش کردیم تئاتر را روی صحنه بیاوریم. البته اگر حمایت مجموعه تئاتر شهر نبود، این امکان برای ما نیز فراهم نمی‌شد.

رهگذر درباره وضعیت آموزش تئاتر عنوان کرد: من تدریس تئاتر انجام می‌دهم و استادان مختلفی داشته‌ام، اما استادی که به اندازه یک کارگر هم دستمزد نمی‌گیرد، شرایط مناسبی برای ارائه آموزش ندارد. نمی‌گویم استادان برای پول کار می‌کنند، اما انگیزه‌ای هم وجود ندارد. دانشجویان ما بیشتر در فضای دانش‌آموز بودن مانده‌اند و منتظرند کسی چیزی به آنها یاد بدهد؛ در حالی که دانشگاه باید فضای تجربه و آزمون باشد. صادقانه می‌گویم فضای دانشگاه امروز فضای خوبی نیست.

این کارگردان در ادامه با انتقاد از شرایط اقتصادی تولید تئاتر اظهار کرد: این روزها درباره قیمت بلیت نمایش‌ها صحبت می‌شود و اعتراض می‌کنند که چرا بلیت فلان نمایش چند میلیون تومان است، اما باید کمی منطق داشته باشیم. بلیت نمایش من ۳۰۰ هزار تومان است. وقتی با ۱۵ نفر کار می‌کنم،

مهر

حتی با سالن پر، بعد از کسر هزینه‌ها چیزی کمتر از یک میلیون تومان برای هر نفر باقی می‌ماند. پروژه‌های عظیم با تعداد بازیگر چهره و هزینه‌های بالا را در نظر بگیرید؛ بلیت چنین نمایشی باید چقدر باشد تا برای گروه صرف کند؟ ما همه‌جا زورمان فقط به تئاتر می‌رسد و بعد اعتراض می‌کنیم که چرا تئاتر دچار مشکل شده است. مخاطب توان اقتصادی محدودی دارد، اما ما ناچاریم روی فروش بلیت حساب کنیم.

رهگذر در پایان با اشاره به مشکلات سالن‌ها و نبود پویایی در تئاتر مطرح کرد: آموزش، اقتصاد و سالن‌های ما مشکل دارند. سال‌هاست شکل پویایی را در تئاترمان نداریم. البته هنرمندانی هستند که تلاش می‌کنند، اما این اتفاق کم است. در برخی تماشاخانه‌های خصوصی، یک سالن در یک شب چند نمایش دارد. در چنین شرایطی چه چیزی می‌خواهیم روی صحنه داشته باشیم؟ در نهایت چند نفر روی صحنه می‌ایستند، صدلی می‌گذارند و گاهی نمایش با تأخیر شروع می‌شود. همه اینها باعث شده تئاتر ما آن چیزی نباشد که باید باشد. □

